

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 24. marta 2017. godine
Ref. br.: RK 1050/17

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI110/16

Podnosilac

Nebojša Đokić

**Ocena ustavnosti rešenja Rev. br. 155/2016 Vrhovnog suda Republike
Kosovo od 14. juna 2016. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija i
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Nebojša Đokić iz sela Koretište, opština Gnjilane (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava rešenje Rev. br. 155/2016 Vrhovnog suda Republike Kosovo od 14. juna 2016. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporenog rešenja, kojom su, navodno, povređeni članovi 24. [Jednakost pred zakonom] 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] 32. [Pravo na pravno sredstvo] i 33. [Načelo legitimiteta i proporcionalnosti u krivičnom postupku] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), kao i članovi 6. [Pravo na pravično suđenje] i 13. [Pravo na delotvoran pravi lek] Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 29 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 31. avgusta 2016. godine, podnosilac zahteva je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 19. septembra 2016. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Bekima Sejdiua za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Almiro Rodrigues (predsedavajući), Selvete Gërzhaliu-Krasniqi i Gresa Caka-Nimani.
7. Dana 22. septembra 2016. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i zahtevao da precizira zahtev, popuni formular zahteva i dostavi osporene odluke.
8. Dana 20. oktobra 2016. godine, podnosilac zahteva je dostavio Sudu osporene odluke i popunjen formular zahteva.
9. Dana 04. novembra 2016. godine, Sud je poslao kopiju zahteva Vrhovnom sudu.
10. Dana 18. januara 2017. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled opštih činjenica

11. Dana 22. aprila 2008. godine, podnosilac zahteva i Pošta i telekomunikacije Kosova (u daljem tekstu: PTK) su sklopili ugovor o plaćanju zaostalog duga u ratama, u vezi utrošenih telefonskih impulsa od strane podnosioca zahteva u iznosu od 1.134.79€
12. Ovim ugovorom podnosilac zahteva se obavezao da zaostali dug za utrošene telefonske impulse prema PTK isplaćuje u mesečnim ratama u iznosu od 67.40€.
13. Podnosilac zahteva je po potpisivanju ugovora isplatio jednu ratu duga, i prestao sa daljim plaćanjima prema ugovoru.
14. Neutvrđenog datuma, PTK je podnela tužbeni zahtev Osnovnom sudu u Gnjilanu.
15. Dana 07. februara 2013. godine, Osnovni sud u Gnjilanu (presudom P.br. 256/2009) je usvojio kao osnovan tužbeni zahtev PTK i obavezao podnosioca zahteva da PTK isplati dug u iznosu od 1.134.79€ u roku od 15 (petnaest) dana po pravosnažnosti presude.
16. Podnosilac zahteva je podneo žalbu Apelacionom sudu Kosova, navodeći: da je pogrešno utvrđeno činjenično stanje, da je ugovor potpisan radi aktiviranja telefonskog broja, a ne radi isplate duga. Dalje, podnosilac je u žalbi naveo da je ugovor koji je potpisao bio na albanskom jeziku, zbog čega nije razumeo sadržinu istog, te je zbog toga ugovor nezakonit.
17. Dana 16. novembra 2015. godine, Apelacioni sud (presudom Gž.br.1935/2013) je odbio kao neosnovanu žalbu podnosioca zahteva i potvrdio presudu Osnovnog suda, detaljno obrazlažući svaku pojedinačnu tvrdnju podnosioca zahteva.
18. Dana 21. decembra 2015. godine, podnosilac zahteva je izjavio zahtev za reviziju Vrhovnom sudu Kosova protiv presude Apelacionog suda.
19. Dana 14. juna 2016. godine, Vrhovni sud Kosova (rešenjem Rev.br.155/2016) je odbacio kao nedozvoljen zahtev za reviziju podnosioca, jer vrednost predmeta spora u pobijenom delu presude ne prelazi sumu od 3.000 evra.

Navodi podnosioca

20. Podnosilac zahteva tvrdi da: “ ...niko od prethodnih instanci nije uzeo u obzir naše navode da navedeni dug od 1.134.79 evra ne postoji jer nisu dostavljeni računi niti listinzi za izvršene usluge a smatramo daje račun jedino merilo za postojanje duga sto u ovom slučaju nije. Dug od pre 1999 godine koji nam se stavlja na teret je izmiren kod Telekomu te sa tim PTK nema nikakve veze niti je osnovan njihov tužbeni zahtev.“

21. Dalje, podnosilac zahteva tvrdi da redovni sudovi *“...nisu razmotrili nijednu činjenicu po Zakonu o parničnom postupku član 188,1 i 188.2 gde sa navodi da je sud dužan da dobavi sve dokaze za donošenje presude (račune,i druge dokaze ako postoje“.*
22. Na osnovu gorenavedenog, podnosilac zahteva tvrdi da su redovni sudovi *“...prekršili njegova prava na slobodu i objektivno suđenje [...], jer nije izveden dokazni postupak niti je dostavljena potrebna dokumentacija koja dokazuje dug.“*
23. Podnosilac zahteva traži od Suda sledeće:
- “Ocenu ustavnosti navedene presude, kojom su nam povređena prava i slobode garantovane članom 24. (jednakost pred Zakonom) članom 31.(Pravo na pravično i nepristrasno suđenje), članom 32.(Pravo na pravno sredstvo) i članom 33. (Načelo legitimiteta i proporcionalnosti u krivičnom postupku) Ustava [...] Kao i ;lanom 6 i 13 [...] EKLJP..“*
24. Podnosilac zahteva dalje predlaže Sudu:
- “... da ukine sve napred navedene presude odnosno naloži ponovni dokazni postupak kod Osnovnog suda radi dostavljanja dokumentacije koje dokazuju da je izvršena radnja odnosno pružanje usluge od strane PTK Kosova i naplaćivanje duga od pre 1999 godine sto je nedopustivo i nije utvrđeno da isti dug postoji...”*

Prihvatljivost zahteva

25. Sud ispituje da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, utvrđene Ustavom, dalje propisane Zakonom i predviđene Poslovníkom.
26. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1 i 7 člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji utvrđuju:
- 1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.
[...]*
- 7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.*
27. Sud se, takođe, poziva na član 48. [Tačnost podneska] Zakona, koji predviđa:
- „Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori. “*
28. Štaviše, Sud uzima u obzir pravilo 36 (1) d) i (2) a) Poslovníka, koje predviđa:

(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:

[...]

d) ako je zahtev prima facie opravdan ili nije očigledno neosnovan.

(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

[...]

(a) da zahtev nije prima facie opravdan.

29. U ovom slučaju, Sud ocenjuje da je podnosilac zahteva ispunio proceduralne uslove predviđene članom 113.7 Ustava. Međutim, da bi utvrdio prihvatljivost zahteva Sud, dalje, mora oceniti da li je podnosilac zahteva ispunio uslove propisane članom 48. Zakona i uslove prihvatljivosti predviđene u pravilu 36 Poslovnika.
30. Sud primećuje da podnosilac zahteva uglavnom tvrdi da je bilo nedostataka u utvrđivanju dokaza od strane redovnih sudova; da redovni sudovi nisu zahtevali od PTK da dostavi listinge i račune, da u sudskom postupku nije utvrđeno da je PTK pružio telefonske usluge; da ugovor nije razumeo jer je bio na albanskom jeziku i da su presude donete uz niz povreda Zakona o parničnom postupku i Zakona o obligacionim odnosima.
31. U stvari, Sud primećuje da se podnosilac zahteva poziva na veći broj odredbi Ustava i EKLJP. Međutim, on ne objašnjava zašto smatra da su rešenjem redovnih sudova povređene sve navedene odredbe koje mu garantuju prava i slobode.
32. Sud smatra da je podnosilac zahteva pokušao da izgradi svoj slučaj na zakonitim osnovama, odnosno na pogrešnom tumačenju relevantnih zakona od strane redovnih sudova (odnosno, Zakona o parničnom postupku i Zakona o obligacionim odnosima), kao i na pogrešnoj oceni dokaza.
33. Dalje, Sud primećuje da je podnosilac ponavlja iste tvrdnje koje je isticao i u postupcima pred redovnim sudovima, gde je Apelacioni sud (presudom Gž.br.1935/2013) dao detaljan odgovor na sve ove tvrdnje podnosioca, obrazlažući između ostalog:
- „:...tuženi na raspravi pred prvostepenim sudom od 7.02.2013, nije osporio činjenicu da je sa tužiocem zaključio ugovor o plaćanju duga na rate, [...]. U vezi žalbenih navoda da ugovor nije razumeo jer je bio na albanskom jeziku, [...] Tuženi tu činjenicu nije isticao pred prvostepenim sudom, već je u svojoj izjavi bio jasan da je ugovor razumeo i dao razloge zašto nije isplatio ostali deo duga.“*
34. Sud ponavlja da nema zadatak da se bavi greškama u činjenicama ili zakonu navodno počinjenim od strane redovnih sudova prilikom ocene dokaza ili primene zakona (zakonitost), osim i u meri u kojoj su mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost). Podnosilac zahteva mora podneti obrazloženu tvrdnju i ubedljiv argument kada tvrdi da je javni organ povredio ustavna prava i slobode zaštićene Ustavom.

35. Sud prvo podseća da nije uloga Ustavnog suda da utvrđuje da li je određena vrsta dokaza dozvoljena, koje dokaze treba uzeti, niti da precizira koji su dokazi prihvatljivi, a koji ne. To je uloga redovnih sudova. Zadatak Ustavnog suda je da utvrdi da li su postupci u redovnim sudovima bili pravični u celini, uključujući i način na koji su dokazi uzeti (vidi: slučaj *Khan protiv Ujedinjenog kraljevstva*, aplikacija br. 35394/97, stavovi 34-35, ESLJP, presuda od 12. maja 2000. godine).
36. Pored toga Sud, takođe, ponavlja da je uloga Ustavnog suda da obezbedi poštovanje prava garantovanih Ustavom i drugim pravnim instrumentima i ne može, dakle, da deluje kao "sud četvrtog stepena" (vidi slučaj: *Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. godine, vidi, takođe slučaj: KI70/11, podnosioci zahteva: *Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima*, Ustavni sud, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. godine).
37. Sud smatra da je podnosilac zahteva imao mogućnost da predstavi pred redovnim sudovima materijalne i pravne razloge za rešavanje spora; njegovi argumenti su uredno saslušani i uredno pregledani od strane redovnih sudova; postupci su, gledano u celini, bili pravični i donete odluke su bile detaljno opravdane.
38. Sud, dalje, smatra da se podnosilac zahteva ne slaže ishodom postupka pred redovnim sudovima. Međutim, nezadovoljstvo podnosioca ishodom postupka od strane redovnih sudova ne može samo po sebi pokrenuti dokazanu tvrdnju o povredi prava na pravično i nepristrasno suđenje (vidi: *mutatis mutandis* slučaj *Mezotur - Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske*, stav 21, EKLJP, presuda od 26. jula 2005. godine).
39. Sud primećuje da podnosilac zahteva nije izneo preciznu i konkretnu tvrdnju o povredi svojih prava i nije objasnio kako je i zašto rešenje Vrhovnog suda moglo povrediti njegova ustavna prava; on je samo naveo da je došlo do povrede ustavnih prava. On nije pružio nikakav *prima facie* dokaz koji bi ukazao na povredu njegovih ustavnih prava (vidi: *Vanek protiv Slovačke Republike*, ESLJP, odluka br. 53363/99 od 31. maja 2005. godine).
40. Sud smatra da podnosilac zahteva nije potkrepio tvrdnje da su relevantni postupci na bilo koji način bili nepravični ili proizvoljni i da su osporenim odlukom povređena ustavna prava i slobode garantovane Ustavom i EKLJP (vidi: *mutatis mutandis*: *Shub protiv Litvanije*, br. 17064/06, ESLJP, odluka od 30. juna 2009. godine).
41. Dakle, Sud smatra da uslovi prihvatljivosti, utvrđeni Ustavom, dalje precizirani Zakonom i propisani Poslovníkom o radu nisu ispunjeni.
42. Stoga, Sud utvrđuje da je njegov zahtev neprihvatljiv, kao očigledno neosnovan na ustavnim osnovama.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova, u skladu sa članom 113.7. Ustava, članom 48. Zakona i pravilima 36 (2) a) i 56 Poslovnika, na sednici održanoj 18. januara 2017. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20.4 Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Bekim Sejdiu

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi